

Dans. Lene Boels syv vikinger udfordrer grænsen mellem hiphop, moderne dans og nycirkus i 7 Runer.

Hippe vikinger

Af MAJBRIIT HJELMSBO

Lene Boel har igennem de seneste 15 år arbejdet med at raffinere sin helt specielle fusion af urban dans, moderne dans og indslag af nycirkus. Rammen har hver gang været et ritualistisk danseunivers, der har rakt fra oprindelige folks stammedanse til den moderne storbys battles på breakdance, ofte hen over et krydsfelt af fantasi og hallucination.

I 7 Runer tager Lene Boel afsæt i en blanding af nordisk mytologi og science fiction-kultfilmen, *The Hunger Games*, og kaster her sine syv krøpskunstnere ind på scenen som runestave med hver sin virtuose signatur. Høje Martin Karlshøj har den usynlige livsgnist glødende mellem hænderne, hvorfra energien bølger igennem armene og ind i kroppen, snart som fuglevinger, snart som midgårdsormen, der forvandler sig til et uhyre med hovedet rullende løst oven på torsoen.

Som de tre norner, der spinder, måler og afklipper livstråden, er Eithne Kane, Sophia Mage og Fiona Houez flyvende hen over gulvet. Absolut en spindeside, der ikke kun trækker i trådene og skærer gennem luften i strakte gymnastikspring, men også binder dødbringende pile, spænder buer og svinger sværd i et så forrygende valkyrietempo, at man uvilkårligt glipper med øjnene i vantrø.

På herresiden håndterer den langhårede hippie-type, Bryn Roberts-Tood, djævlespillets snurretop og træde fuldstændig overlegent. Han mestrer tillige cirkushulets faretruende rotationer, endda med en pige på ryggen i starten, hvorimod hans jonglørnummer med kasteøkser desværre faldt på gulvet i flere omgange på denne uheldige aften.

Vikingerne kommer i 7 Runer af Lene Boel. FOTO: STUART MCINTYRE

Til gengæld sad de to bboys' halsbrækkende breakdancer-tricks perfekt i skabet. Nicolas Grosclaude imponerede for eksempel med sin rygsmidighed, når han i et krumt kattespring rammer sig selv i nakken med fødderne. Og der var slet ingen ende på, hvor mange forskellige kraftspring og snurreture på hoved og ryg den adrætte Aritz Lopez Gomez kunne diske op med.

Totalt imponerende, men alligevel lidt til den artige side og uden det helt store dramatiske nærvær og nerve. De tilløb, der vitterligt er til battle på liv og død, ebber alt for hurtigt ud og ender mere som duet end duel. Lidt mere bersærkergang kunne snildt have spændt den dramatiske bue lidt højere. Dansernes tekniske ekvilibrisme er helt i top, så det er bare et spørgsmål om at springe ud i det og give den fuldt skrald, og det kan meget vel komme hen ad vejen.

Fast samarbejdspartner på lysiden er Rex Casswell, der med garvet hånd har blandet inciterende, dunkende urrytmer med billedskabende fuglefløjt og bølgeskvulp. Fast mand på lysdesignet er endvidere lyskongen, Jesper Kongshaug, der er mester for den ydmyge kunst at male magi frem i farver med sidelys og skråt ovenlys på en måde, som altid fremhæver dansernes kroppe i deres fulde udtryk. Aldrig et ansigt, en kropsdel eller en bevægelse, der bliver væk i en skygge. Altid lækkert at se på. Og i 7 Runer er der hele syv skarpslebne, individualistiske kropsvirtuoser at stirre sig glad i låget på. Hep, det er hipt!

Next Zone. 7 Runer. Idé og koreografi: Lene Boel. Musik: Rex Casswell. Lysdesign: Jesper Kongshaug. Kostumer: Dorte Thorsen. Takkeloftet indtil d. 8/11. Danmarksturné januar-februar 2016.